

РЕШЕНИЕ

№ 5697

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5273** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 21820 от 10.06.2022 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ – С.), чрез упълномощен процесуален представител – старши юрисконсулт С. С. срещу Решение № 1644 от 11.05.2022 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16 състав, по НАХД № 7646/2021 г. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № No 22-007317 от 15.03.2021 г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на „Кримпекс - 1“ ЕООД, ЕИК: [ЕГН] на осн. чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 415, а л. 1 от Кодекса на труда (КТ) му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли съда да отмени оспореното решение и да постанови ново, с което да НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът – Директор на дирекция „Инспекция по труда“ се представлява от юрк. П., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско

възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от ответника адвокатски хонорар.

Ответникът - „Кримпекс - 1“ ЕООД се представя от адв. А., която оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки и претендира направените по делото разноски за двете инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Костоя намира жалбата за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

Софийски градски съд по отношение на „Кримпекс - 1“ ЕООД било открито производство по несъстоятелност, била обявена неплатежоспособността му, считано от 27.05.2019 г., и бил назначен временен синдик на дружеството. В периода от 18.12.2020 г. до 26.02.2021 г. контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на „Кримпекс - 1“ ЕООД въз основа на изискани и представени документи.

Резултати от проверката били обективирани в протокол изх. No ПР2101014/19.01.2021 г., съгласно който на дружеството били дадени за изпълнение осем задължителни предписания на основание чл. 240, ал. 1, т. 1 от КТ във връзка с констатирани нарушения. Съгласно предписание № 3 работодателят „Кримпекс - 1“ ЕООД в срок до 01.02.2021 г. е следвало да изплати на И. Г. М. уговореното трудово възнаграждение за месец септември 2020 г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ. Протоколът с предписанията бил връчен на 19.01.2021 г. на управителя на дружеството – З. К.. Дадените предписания не били оспорени по административен или съдебен ред. При последваща проверка, приключила на 26.02.2021 г., било установено, че в определения в предписанието срок до 01.02.2021 г. дружеството не е изпълнило предписание № 3, като до момента на приключване на проверката не били представени документи, удостоверяващи изплащането на трудовото възнаграждение на М. за месец септември 2020 г. Констатациите от последващата проверка били обективирани в протокол за извършена проверка изх. № ПР2106672/26.02.2021 г.

Въз основа на установеното, извършилият проверката Н. В. на длъжност „инспектор“ в ДИТ – С., съставил против „Кримпекс - 1“ ЕООД

дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-007317 от 26.02.2021 г. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, извършено на 02.02.2021 г. в предприятието на работодателя. На 16.03.2021 г. срещу акта постъпили писмени възражения, в които били изложени съображения за обективна невъзможност за изпълнение на даденото предписание в указания срок поради открито производство по несъстоятелност по отношение на „Кримпекс - 1“ ЕООД Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП. С решение от 07.06.2021 г. Софийски апелативен съд, XV състав отменил решението на Софийски градски съд, с което било открито производство по несъстоятелност по отношение на „Кримпекс - 1“ ЕООД. За да отмени НП, първоинстанционният съд е приел, че към момента на отправяне на предписанието по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност, поради което е било в обективна невъзможност да изпълни даденото предписание в срок.

Решението е правилно.

Съдът изцяло споделя правните изводи на районния съд. Соченото от наказващия орган бездействие не се явява противоправно, поради което на основание чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 9, ал. 2 от НК, подобно поведение не представлява административно нарушение. Макар да се касае за обективна /безвиновна/ отговорност, следва да се отчете дали неизпълнението се дължи на причини у жалбоподателя и дали обективно е могло да бъде изпълнено. Към момента на отправяне на предписанието и срока му за изпълнение, дружеството е било в открито производството по несъстоятелност. В рамките на това производство има определен в ТЗ ред на изплащане на вземанията на кредиторите на дружеството. Съгласно чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ вземания, произтичащи от трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност са четвърти поред. Няма спор, че вземането на работника И. М., визирано в предписанието, е сред вземанията от преди откриване на това производство. За да бъде изплатено то обаче, следва да бъдат изплатени другите вземания, които са с приоритет преди тези за трудови възнаграждения – визираните в т. 1-3 на чл. 722, ал. 1 ТЗ. Поради това няма как да бъде изпълнено предписанието, тъй като то би било нарушение на предвидения от закона ред за изплащане на вземанията. Съгласно чл. 646, ал. 1, т. 1 ТЗ нищожно по отношение кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност не по установения в производството ред изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Освен това всички вземания преди да бъдат изплатени се приемат от синдика и се одобряват от съда – чл. 692 ТЗ. Разпределянето на сумите от масата на несъстоятелността към кредиторите се извършва не от длъжника, а от синдика. За изплащането на дължимите трудови възнаграждения на неговите служители и работници е предвиден в ТЗ ред, който е бил приложимият в случая, предвид процедурата по несъстоятелност. Всичко това е трябвало да бъде съобразено от контролните органи преди издаването на предписанието. Ирелевантно е към кой момент е вписан в ТРРЮЛНЦ списъкът на приетите вземания по чл. 687, ал. 1 от ТЗ, тъй като се касае за етап от вече откритото производство по несъстоятелност с всичките му последици, посочени по-горе.

Следва да се отбележи, че основната цел на осъществявания контрол от ДИТ във връзка с изплащането на начислените трудови възнаграждения на работниците и

служителите, е последните да получат заплащане за положен труд, което в случай на открито производство по несъстоятелност по отношение на работодателя, е гарантирано по специален законен ред до определен размер, като съответно частта от начисленото, но неизплатено трудово възнаграждение, която не е гарантирана от фонда, остава дължима за работника и може да се предяви в производството по несъстоятелност (арг. от чл. 30 от ЗГВРСНР).

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция. Представени са доказателства за заплатен хонорар в размер на 300 лв., който размер е по-малък от размера на минимално предвидения по чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал.2, т. 2 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което възражението за прекомерност е неоснователно. Не се уважава възражението за прекомерност на търсената сума, тъй като по арг. от чл. 12 от Наредбата №1/2004г. за минималния размер на адвокатското възнаграждение, при наложена имуществена санкция, както е в процесния случай, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал.2. Съгласно чл. 7, ал.2, т.4 от Наредбата, при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв., минималният размер е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Следователно, претенцията от 500 лева за всяка от тези инстанции се явява в по-малък размер от предвидения в закона. Доказване на заплащане на сумата не е необходимо, тъй като се касае не за адвокатски хонорар, а за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Неоснователно е обаче направеното от ответника искане за присъждане на направените във въззивното производство разноски. Претенцията за разноски следва да бъде заявена до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция, като същото може да бъде уважено само когато е доказано извършването на заплащането им. В случая „Кримпекс - 1“ ЕООД действително не е представило пред районния съд доказателства за реално заплатено адвокатско възнаграждение, поради което правилно искането е оставено без уважение. Възможността за представяне на доказателства е преклудурана.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1644 от 11.05.2022 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав, по НАХД № 7646/2021 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] да заплати на „Кримпекс - 1“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 300 /триста/ лв., представляваща

направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: 1.

2.